

Rinze Ijbema - 1 Johannes 3, 18-24

[1] Wat geef je als gelovige ouder aan je kinderen mee? Daar gaat het over vanmorgen. Wat leef je voor, wat geef je door, wat hoop je dat ze van je meenemen? Dus ook: wat geven we als kerk aan onze kinderen mee? Wat hopen we dat een nieuwe generatie oppikt van het geloof dat wij ooit hebben gekregen? En dus ook: wat mag je als kind van gelovende ouders verwachten en van de kerk waar je bij hoort? Ik vond deze doopdienst een mooie aanleiding om daar samen naar te kijken.

Ik wil dat doen aan de hand van wat we vanmorgen van Johannes gelezen hebben. Opa Johannes vertelt... Als je zijn brief doorleest kom je het steeds tegen, dat hij ons, zijn lezers, aanspreekt met 'kinderen'. Volgens mij klinkt dat zo'n beetje als 'jongens en meisjes.' Opa vertelt. Want deze Johannes is oud geworden en heeft het nodige meegemaakt en wil daar graag de kern van doorgeven. En dan met name van wat hij had beleefd toen hij nog een tiener was. Het tienerwerk in onze kerk heet FM. FM staat voor Follow Me. Dat was wat ene Jezus van Nazareth tegen de Johannes had gezegd, toen hij nog een tiener was. 'Follow Me.' En Johannes was de man gevolgd en was dat zijn hele leven blijven doen.

Dit is hoe Johannes het zelf zegt in het begin van zijn brief: **[2]** 'Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat wij met eigen ogen gezien en aanschouwd hebben, wat onze handen hebben aangeraakt, dat verkondigen wij: het Woord dat leven is. **[3]** Het leven is verschenen, wij hebben het gezien en getuigen ervan, we verkondigen u het eeuwige leven dat bij de Vader was en aan ons verschenen is. **[4]** Wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen we ook aan u, opdat ook u met ons verbonden bent. En verbonden zijn met ons is verbonden zijn met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus. We schrijven u deze brief om onze vreugde volkomen te maken.'

[5] Ik wil wat Johannes ons doorgeeft en wat wij op onze beurt aan anderen doorgeven ophangen aan drie bekende christelijke trefwoorden: geloof, hoop en liefde. Wat geef je als gelovige ouder aan je kinderen mee? Wat is de boodschap die je als kerk door wilt geven aan alle mensen? Je kunt het ophangen aan die drie woorden, geloof, hoop en liefde. Om te beginnen: geloof. Maar wacht even, kun je geloof wel doorgeven? Je hebt gelijk, dat kun je niet. In feite net zomin als hoop en liefde. Maar je kunt het wel voorleven en aanreiken. Wat is dan dat geloof?

Johannes zegt: **[6]** 'Dit is zijn gebod: dat we geloven in de naam van zijn Zoon Jezus Christus en elkaar liefhebben, zoals hij ons heeft opgedragen.' Dit betekent gewoon dat Johannes je vraagt te vertrouwen dat Jezus is wie Hij zegt dat Hij is en doet wat Hij zegt dat Hij doet. Dat is geloven in de naam van Jezus Christus. En wat zegt deze Jezus dan en wat doet Hij precies? Dat wil ik vanmorgen zo samenvatten: in Jezus Christus, de Zoon van God, komt God zelf naar jou toe. Hij gaat naast je staan en kijkt je aan. En Hij heeft maar één boodschap en Hij heeft maar één vraag. Zijn boodschap is: God houdt bijzonder veel van jou. En zijn vraag is: is dat oké? **[7]** God houdt bijzonder veel van jou. Is dat oké?

De wereld waarin Johannes leeft was een wereld in beweging. Er was veel politieke onzekerheid, vooral tussen Joden (zoals Johannes) en Romeinen (die de baas waren). Er was ook een enorme toename van internationale contacten, zodat er bijvoorbeeld allerlei soorten toekomstverwachtingen overal doordrongen. Dat is de wereld waarin Johannes zegt: Jongens en meisjes, vertrouw dat Jezus is wie Hij zegt dat Hij is en doet wat Hij zegt dat Hij doet. En wees eerlijk: het is ook de wereld waarin jij leeft. Vol politieke onzekerheid, in Nederland, in Europa, in de wereld. Vol informatie van over de hele wereld en wie moet je geloven? Johannes zegt: geloof Jezus.

Dus vraag ik je vanmorgen ook te zien dat de Zoon van God naast jou gaat staan. Hij kijkt je in de ogen en zegt één ding: God houdt bijzonder veel van jou. En vraagt één ding: is dat oké? Die boodschap van Hem, die mag jij aan je kinderen doorgeven. God houdt bijzonder veel van jou. Die mag je in de kerk aan elkaar doorgeven. Sterker, die mag je uitdelen aan iedereen die luistert. God houdt bijzonder veel van jou. En op de vraag van Jezus moet ieder op zijn tijd dan zelf het antwoord geven. Is dat oké?

Het gekke is dat het nog niet zo gemakkelijk is om daar ja op te zeggen. Bij voorbeeld omdat jij zo in elkaar zit dat je eerst moet presteren en dan pas gezien mag worden. Dan moet je echt een drempel over, om te snappen dat het echt oké is dat je je mag koesteren in zijn gratis liefde. Of ook als in jouw leven de liefde, die van God of überhaupt, ver te zoeken is. Jij vertrouwt ze niet meer, te vaak bedrogen. En dan vraagt Jezus of het oké is dat God van je houdt... Of ook als jouw toekomst niet echt zeker is. Je zou er wat voor over hebben om te weten hoe het over drie maanden zal zijn. En alles wat die wonderlijke Jezus je te zeggen heeft: God houdt bijzonder veel van je. Is dat oké? Er zijn dus momenten waarop je eerste antwoord zal zijn: nee, niks is oké. Maar ik bid voor je dat je de stem van Jezus blijft horen fluisteren: God houdt bijzonder veel van je. En dat jij een keer zegt: oké. Niet dat alles dan oké is, maar je moet ergens beginnen. En tussen God en jou moet je hier beginnen.

En dit geloof in Jezus Christus, dat Hij is wie Hij zegt dat Hij is en doet wat Hij zegt dat Hij doet, dit geloof is bedoeld om jou hoop te geven. **[8]** En als er iets is wat jij je kinderen door moet geven is dat hoop. Als er iets is wat je als je ouder wordt geroepen bent om door te geven is dat hoop. Kijk, normaal is dat je bij het ouder worden ook cynischer wordt. Meer verdriet, meer littekens, meer tegenslagen, daar wordt je niet vrolijker van. Maar als jij zelf een christen bent, dus iemand die tegen Jezus zegt dat het oké is dat God bijzonder veel van je houdt, dan kun je nog net zo veel klagen als voorheen en net zo veel vinden dat vroeger alles beter was, maar je moet hier steeds op terug komen: omdat God zo bijzonder veel van ons houdt en omdat jij hebt gezegd dat dat wat jou betreft oké is, zal het later nog veel beter worden. Kortom: hoop.

Dit is hoe Johannes het zegt: **[9]** ‘Geliefde broeders en zusters, als ons hart ons niet aanklaagt, kunnen we ons vol vertrouwen tot God wenden en ontvangen we van hem wat we maar vragen, omdat we ons aan zijn geboden houden en doen wat hij wil.’ Ik begrijp dat hier vragen liggen over hoe dat zit met die gebedsverhoring. Want we weten allemaal dat we niet altijd zomaar krijgen wat we ontvangen. En daarover, over ongewenst onbeantwoorde gebeden, wil ik graag een andere keer nog eens preken. Hoewel ik laatst zelf een keer het omgekeerde tegenkwam. Niet een ongewenst onbeantwoord gebed, maar een ongewenst beantwoord gebed. Dat overkwam me toen ik iets bij God wilde neerleggen en dan snel weer weglopen, omdat met dat ik mijn vraag bij God bracht ik het antwoord wist: dat God mij duidelijk maakte dat ik mijn verantwoordelijkheid moest nemen. Een ongewenst beantwoord gebed. Maar over ongewenst onbeantwoorde gebeden een andere keer.

Voor vandaag: die vrijmoedigheid. Zoals Johannes zegt: **[10]** ‘Kinderen, we moeten niet liefhebben met de mond, met woorden, maar waarachtig, met daden. Dan weten we dat we voortkomen uit de waarheid en kunnen we met een gerust hart voor God staan.’ Dat geruste hart, die vrijmoedigheid dus. Het kan goed zijn dat voor jou niet die vrijmoedigheid een probleem is, maar God. Als God bestaat, durf jij wel naar Hem toe. Als Hij bestaat – maar *dat* is dus het probleem. Maar ik heb er geen probleem mee om de boodschap van Johannes dan vandaag wat ruimer toe te passen. Johannes’ boodschap is: God bestaat – maar je hoeft niet bang voor *Hem* te zijn. Mijn vertaling van die boodschap voor vandaag is: **[11]** God bestaat – *daar* hoef je niet bang voor te zijn.

Aan die boodschap voor vandaag zit vandaag niets vanzelfsprekends meer. Dat wil zeggen: in West-Europa. In de rest van de wereld zit het anders. Maar hier en nu is het niets vanzelfsprekends, dat je gelooft dat God bestaat. Maar diep vanbinnen is hoop nooit vanzelfsprekend. Hoop die gezien

wordt is geen hoop. Maar deze hoop mag jij vrijmoedig blijven doorgeven aan de mensen om je heen, je kinderen, je medegelovigen, de mensen om je heen: God bestaat en weet je wat, Hij houdt bijzonder veel van jou. Als wij bidden, bidden wij met de hoop in ons hart: Hij luistert. Als wij zingen, zingen wij met hoop in ons hart: Hij geniet ervan. Als wij danken, danken wij met de hoop in ons hart: Hij neemt onze dank aan. Hou die vrijmoedigheid in je hart vast. Het is oké.

En evengoed: dan hoef jij ook niet bang te zijn dat Hij je afwijst. Want dat kan je natuurlijk nog steeds overkomen, ook als je de eerste drempel wel over bent. De eerste drempel is geloven dat God bestaat. De tweede drempel is er dan nog steeds: vertrouwen dat Hij werkelijk de goede God is die Jezus zegt dat Hij is. Als jij je leven lang afgewezen bent, dan geloof je dat niet zomaar. Als jij jezelf regelmatig tegenvalt, val je Hem dan niet tegen? Ik weet van mevrouw Merenga, van wie ik met alle vrijmoedigheid zeg dat ze een kind van God is geweest, haar hele lange leven lang, dat zij hier niets vanzelfsprekends aan vond: dat God haar zag staan. Ik geloof met heel mijn hart dat zij nu ontdekt heeft, dat Hij haar leven lang naar haar gebeden heeft geluisterd, van haar zingen heeft genoten en haar dank heeft aangenomen. Waar zij op hoopte ziet ze nu. Wees jij vrijmoedig en hoop op God.

Het derde woord waaraan ik de boodschap van opa Johannes voor ons verbind is liefde. **[12]** Geloof, hoop en liefde. Volgens Johannes is liefde iets heel concreets. **[13]** ‘Kinderen, we moeten niet liefhebben met de mond, met woorden, maar waarachtig, met daden.’ En omdat liefde volgens Johannes zo concreet is gebeuren er twee gekke dingen. Dat wil zeggen: één gek ding voor mensen vandaag en één gek ding voor *gereformeerde* mensen vandaag. Wat gek is voor mensen vandaag is dat liefde geen gevoel is maar een opdracht. **[14]** Voor mensen vandaag is liefde iets wat je voelt of wat je niet voelt. Als je het voelt moet alles er voor wijken. Bij voorbeeld als je een relatie hebt en je wordt verliefd op een ander: daar kan je toch niks aan doen? En als het er niet is, tsja, daar doe je dan ook niks aan.

Flauwekul. Ja, sorry hoor, maar soms moet je even duidelijk zijn. Liefde is iets wat je doet, waar je voor kiest. Liefde is de keus om je hart open te zetten voor iemand anders. Vandaar dat Johannes kan zeggen: **[15]** ‘Dit is zijn gebod: dat we geloven in de naam van zijn Zoon Jezus Christus en elkaar liefhebben, zoals hij ons heeft opgedragen.’ Kijk, verliefdheid is een gevoel, iets wat je overkomt. Maar wat je er mee doet, dat is een keus. En als je ervoor kiest om lief te hebben, dan moet je daarmee aan het werk. Net als in alle andere vormen van liefde: die voor je kinderen, die

voor je broers en zussen, die voor de mensen om ons heen. God heeft gekozen voor liefde. Hij houdt bijzonder veel van jou. Als dat oké is, vraagt Hij van jou diezelfde keus. Om lief te hebben.

En dan is het tweede gekke ding, namelijk gek voor gereformeerde mensen vandaag: dat jij dus iets voor God moet doen... **[16]** Maar Gods liefde is toch onvoorwaardelijk? Waarom moet ik iets doen dan? Oké. Je hebt helemaal gelijk dat God begint, onvoorwaardelijk. Hij houdt bijzonder veel van je. Niets wat jij doet en niets wat jij nalaat kan daar iets aan veranderen. Maar als het langzaam tot je doordringt dat het echt zo is, of ook als het als een bom bij je binnenkomt, dan kies je ervoor, dan wil je zelf ook die liefde doorgeven om je heen. Als je in het donker blijft, kun je zelf geen licht weerkaatsen. Als je in het licht gaat staan, ga je dat licht weerspiegelen. Als je je koestert in de zon van Gods liefde, dan ga je die liefde doorgeven. En dat is het mooiste cadeau dat je je kinderen kunt geven, en iedereen om je heen. **[17]** 'Dit is zijn gebod: dat we geloven in de naam van zijn Zoon Jezus Christus en elkaar liefhebben, zoals hij ons heeft opgedragen. Wie zich aan zijn geboden houdt blijft in God, en God blijft in hem.'

Amen.